

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการสื่อสารเพื่อสร้างเครือข่ายทางสังคมในชุมชนออนไลน์ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นการวิจัยแบบเชิงปริมาณ (quantitative research) เชิงสำรวจ (survey research) แบบวัดครั้งเดียว (one-shot descriptive study) โดยใช้แบบสอบถาม (questionnaire) เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

สถานที่ดำเนินการวิจัย

สถานที่ดำเนินการวิจัยครั้งนี้คือ สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี (ภาคปกติ) จำนวน 4 มหาวิทยาลัยได้แก่

1. มหาวิทยาลัยแม่โจ้
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา วิทยาเขตภาคพายัพ
4. มหาวิทยาลัยพายัพ

ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ ในระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี (ภาคปกติ) จาก มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา วิทยาเขตภาคพายัพ มหาวิทยาลัยพายัพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทิร์น และมหาวิทยาลัยนอร์ทเชียงใหม่ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 68,400 คน (ตาราง 1)

ตาราง 1 จำนวนนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ (ระดับปริญญาตรี 4 ปี ภาคปกติ)

มหาวิทยาลัย	ปี 1	ปี 2	ปี 3	ปี 4	รวม
มหาวิทยาลัยแม่โจ้	4,043	3,598	2,775	2,517	12,933
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	6,275	4,443	3,456	2,667	16,841
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	904	727	707	588	2,926
มหาวิทยาลัยพายัพ	1,620	1,460	1,401	1,184	5,665
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	6,695	6,647	6,601	6,582	26,525
มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทิร์น	593	437	497	478	2,005
มหาวิทยาลัยนอร์ทเชียงใหม่	408	496	303	298	1,505
รวม					68,400 คน

กลุ่มตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยการเปิดตารางคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของประชากร จำนวน 68,400 คน ของศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ (วิทยา ดำรง เกียรติศักดิ์, 2550 : 274) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ $\pm 15\%$ ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 177 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนดังนี้
 ขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (sampling random sampling) โดยการจับสลากเพื่อให้ได้มหาวิทยาลัยที่จะนำมาใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐบาลและเอกชน สุ่มได้มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา วิทยาเขตภาคพายัพ และมหาวิทยาลัยพายัพ จากนั้นกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละมหาวิทยาลัยด้วยสูตร

จำนวนของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด \times จำนวนประชากรนักศึกษาแต่ละมหาวิทยาลัย
 จำนวนประชากรนักศึกษาทั้งหมดจำนวน 4 มหาวิทยาลัย

ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละมหาวิทยาลัยดังนี้ (ตาราง 2)

ตาราง 2 สัดส่วนของจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาแต่ละ
 มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัย	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
มหาวิทยาลัยแม่โจ้	12,933	60
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	16,841	78
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	2,926	13
มหาวิทยาลัยพายัพ	5,665	26
รวม	38,365	177

ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายโดยการจับฉลาก เพื่อสุ่มคณะของแต่ละมหาวิทยาลัย มามหาวิทยาลัยละ 1 คณะ โดยได้ผลดังนี้ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ สุ่มได้วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ สุ่มได้คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา สุ่มได้คณะบริการธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ สุ่มได้คณะนิเทศศาสตร์

ขั้นตอนที่ 3 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายโดยการจับฉลาก เพื่อสุ่มสาขาวิชาของแต่ละคณะมาคณะละ 1 สาขาวิชา โดยได้ผลดังนี้ วิทยาลัยบริหารศาสตร์ สุ่มได้สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สุ่มได้สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะบริการธุรกิจและศิลปศาสตร์ สุ่มได้สาขาบัญชี คณะนิเทศศาสตร์ สุ่มได้สาขานิเทศศาสตร์

ขั้นตอนที่ 4 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายโดยการจับฉลาก ทำการสุ่มชั้นปีสาขาวิชาละ 2 ชั้นปี โดยได้ผลดังนี้ สาขาวิชารัฐศาสตร์ สุ่มได้ชั้นปีที่หนึ่งและชั้นปีที่สาม สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ชั้นปีที่สองและชั้นปีที่สาม สาขาบัญชีสุ่มได้ชั้นปีที่สองและชั้นปีที่สี่ สาขานิเทศศาสตร์สุ่มได้ชั้นปีที่หนึ่งและชั้นปีที่สี่

ขั้นตอนที่ 5 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (systematic random sampling) เพื่อให้ได้เลขที่ของนักศึกษาในแต่ละชั้นปีของแต่ละสาขาวิชาซึ่งเป็นการสุ่มตัวอย่างลำดับสุดท้าย

วิธีการกำหนดช่วงในการสุ่มเลขที่ของนักศึกษาในแต่ละชั้นปี จะคำนวณจากสูตร ดังนี้

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษาของชั้นปีนั้น}}{\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่ต้องการจากชั้นปีนั้น}}$$

ตัวอย่างเช่น นักศึกษาสาขาวิชารัฐศาสตร์ วิทยาลัยบริหารศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 มีจำนวนนักศึกษา 107 คน ต้องการนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง 28 คน ดังนั้นช่วงในการกำหนดการสุ่มเลขที่ของนักศึกษาเท่ากับ $\frac{107}{28}$

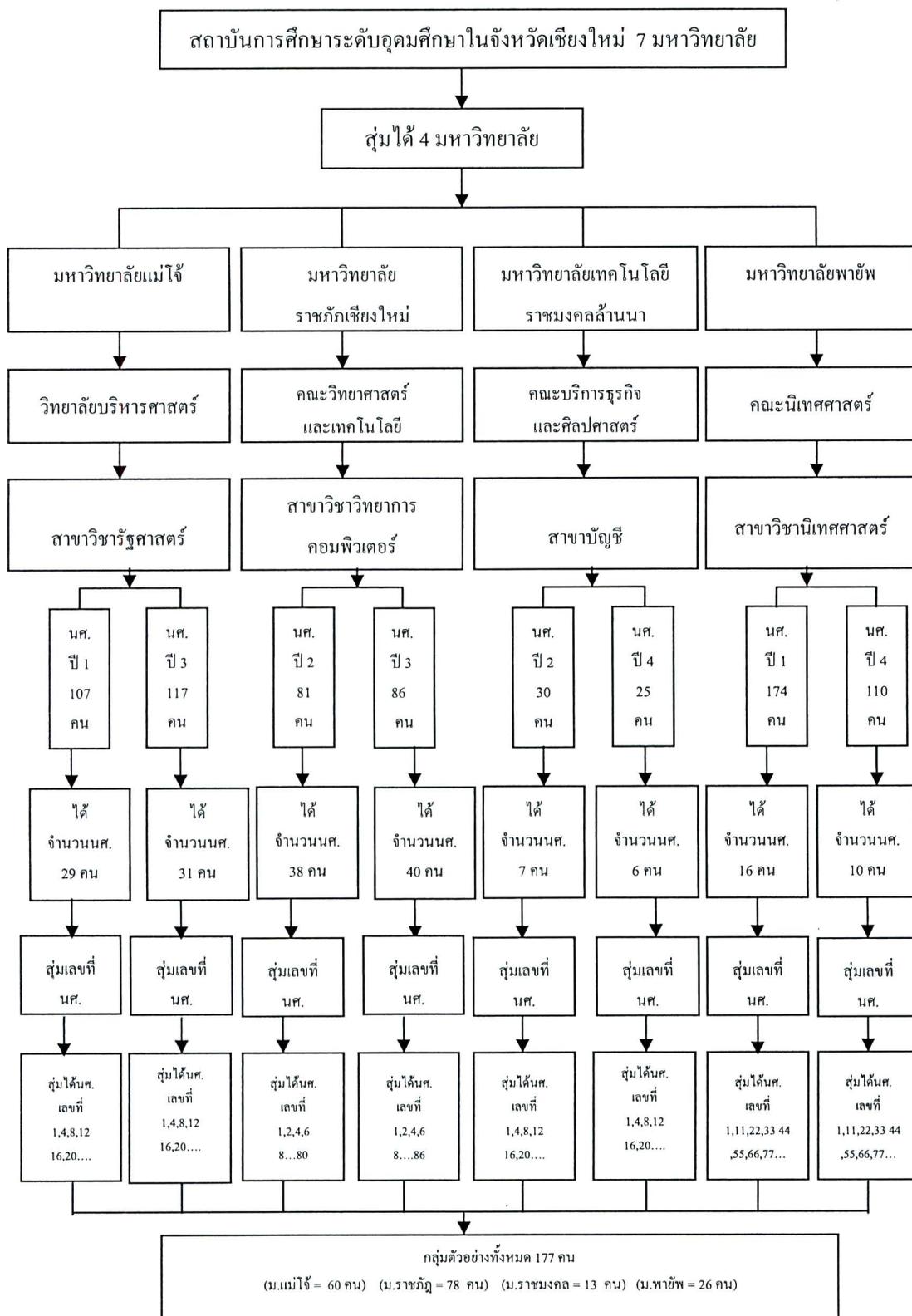
28

= 3.82 หรือประมาณ 4 คน จะสุ่มได้เลขที่ของนักศึกษาดังนี้ 1-4-8-12-16-20-24-28-32-36-40-44-48.....

ซึ่งสามารถสรุปข้อมูลกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ ดังนี้ (ตาราง 3)

ตาราง 3 ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่

มหาวิทยาลัย	คณะ	สาขาวิชา	ชั้นปี	ช่วงทางการสุ่มเลขที่
มหาวิทยาลัยแม่โจ้	วิทยาลัยบริหารศาสตร์	สาขาวิชารัฐศาสตร์	ปี 1 และ ปี 3	เลขที่ 1,4,8,12,16,20,24,28
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์	ปี 2 และ ปี 3	เลขที่ 1,2,4,6,8,10,12,14,16
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์	สาขาบัญชี	ปี 2 และ ปี 4	เลขที่ 1,4,8,12,16,20,24,28
มหาวิทยาลัยพายัพ	คณะนิเทศศาสตร์	สาขาวิชานิเทศศาสตร์	ปี 1 และ ปี 4	เลขที่ 1,1,1,22,33 44 ,55,66

ภาพ 5 ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง

จากภาพ 5 สามารถสรุปกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ วิทยาลัยบริหารศาสตร์ สาขาวิชารัฐศาสตร์ ชั้นปีที่หนึ่ง จำนวน 29 คน และชั้นปีที่สาม จำนวน 31 คน
2. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ชั้นปีที่สอง จำนวน 38 คน และชั้นปีที่สาม จำนวน 40 คน
3. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาฯ คณะบริการธุรกิจและศิลปศาสตร์สาขาวิชาบัญชี ชั้นปีที่สอง จำนวน 7 คน และชั้นปีที่สี่ จำนวน 6 คน
4. นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ สาขาวิชานิติศาสตร์ ชั้นปีที่หนึ่งจำนวน 16 คน และชั้นปีที่สี่ จำนวน 10 คน

ดังนั้น จะได้นักศึกษาในมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จำนวน 60 คนมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่จำนวน 78 คน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา 13 คนมหาวิทยาลัยพายัพจำนวน 26 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 177 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถาม (questionnaire) เพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นโดยค้นคว้าจากตำราต่างๆ พร้อมทั้งจะขอคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย แบบสอบถามที่สร้างขึ้นจะเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิดและปลายเปิด โดยจะแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานศึกษา คณะที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา รายได้เฉลี่ย การมีอินเทอร์เน็ตใช้ที่บ้าน และเว็บไซต์เครือข่ายออนไลน์ที่เป็นสมาชิก

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการสื่อสารเพื่อสร้างเครือข่ายทางสังคมในชุมชนออนไลน์ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถามแบบปลายปิดเป็นเครื่องมือ ได้แก่ เว็บไซต์ชุมชนออนไลน์ที่ใช้บ่อยที่สุด สาเหตุที่เข้ามาใช้ การนำเสนอตัวตน ระดับของการเปิดเผยตัวตน ความถี่ในการใช้ ช่วงเวลาในการใช้ ระยะเวลาในการใช้ และสถานที่ในการใช้

ตอนที่ 3 ปัจจัยในการสร้างสังคมในชุมชนออนไลน์ ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถามแบบปลายปิดเป็นเครื่องมือ เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยในการสร้างสังคมในชุมชนออนไลน์ไฮไฟว์และเฟซบุ๊กของนักศึกษาในด้านการใช้ประโยชน์ของเครือข่ายออนไลน์และปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ชุมชนออนไลน์ ด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ต้องการ

ความเพลิดเพลิน ต้องการสร้างมนุษยสัมพันธ์ ต้องการนำเสนออัตลักษณ์ส่วนบุคคล ต้องการติดตามข่าวสาร ต้องการมีส่วนร่วม ต้องการช่วยตัดสินใจ ปัจจัยทางด้านสังคม ได้แก่ ครอบครัว เพื่อน คนรัก กลุ่มที่มีอารมณ์และความรู้สึกเดียวกัน เช่นความเป็นห่วงในสังคม ความวิตกกังวลในด้านเศรษฐกิจ ความรักในเอกลักษณ์ของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ปัจจัยทางด้านเนื้อหา ได้แก่ มีความหลากหลายทั้ง อักษร รูปภาพ ดนตรี เกมส์ ตอบสนองความต้องการ สามารถแสดงออกได้อย่างอิสระทั้งถ้อยคำและภาพ ปัจจัยด้านคุณสมบัติของเว็บไซต์ ได้แก่ เชื่อมโยงได้หลากหลาย สามารถตอบโต้แบบฉับพลันทันที มีความรวดเร็ว พื้นที่สื่อที่เปิดกว้าง ผู้เล่นเป็นได้ทั้งผู้รับข้อมูลและผู้ส่งข้อมูลในเวลาเดียวกัน ปัจจัยด้านอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ได้แก่ สามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวก ประหยัดและราคาถูก

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังต่อไปนี้

ปัจจัยที่มีผลอันดับ 1	3	คะแนน
ปัจจัยที่มีผลอันดับ 2	2	คะแนน
ปัจจัยที่มีผลอันดับ 3	1	คะแนน

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลจากการเข้าร่วมสังคมในชุมชนออนไลน์ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งผลในด้านบวกและด้านลบ ดังนี้

1. ผลการเข้าร่วมในสังคมในชุมชนออนไลน์ไฮไฟว์และเฟซบุ๊กของนักศึกษาด้านบวก ทั้งระดับบุคคล ระดับชุมชน และระดับสังคม ลักษณะของข้อคำถามจะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) และมาตรวัดประมาณค่า (rating scale) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1. ระดับบุคคล เช่น เผยแพร่ตัวตน/ เผยแพร่ผลงาน/ผ่อนคลายความเครียด/ คลายความเหงา/สามารถติดตามข่าวสารต่างๆได้/ ทำให้มีความรู้ในด้านเทคโนโลยีใหม่ๆผ่านชุมชนออนไลน์

1.2. ระดับชุมชน เช่น การมีเพื่อนมากขึ้น การได้รู้วิถีชีวิตของเพื่อน การเป็นศูนย์กลางในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างๆ

1.3. ระดับสังคมเช่นสร้างกลุ่มส่วนตัว/ความสนใจร่วมกันทำงานร่วมกัน แบ่งปันประสบการณ์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น การสร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม มีพื้นที่และเวทีสาธารณะสำหรับสังคม

ผลด้านบวกจากการเข้าร่วมใน สังคมไฮไฟว์/เฟซบุ๊ก	ระดับอิทธิพล														
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด										
1. ระดับบุคคล <ul style="list-style-type: none"> ● การเปิดเผยตัวตน ● การเผยแพร่ผลงาน 	<table border="1" style="width: 100%; text-align: center;"> <tr> <td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td><td>5</td> </tr> <tr> <td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td><td>5</td> </tr> </table>					1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1	2	3	4	5											
1	2	3	4	5											
2. ระดับชุมชน <ul style="list-style-type: none"> ● การมีเพื่อนมากขึ้น ● การได้รู้วิถีชีวิตของเพื่อน 	<table border="1" style="width: 100%; text-align: center;"> <tr> <td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td><td>5</td> </tr> <tr> <td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td><td>5</td> </tr> </table>					1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1	2	3	4	5											
1	2	3	4	5											
3. ระดับสังคม <ul style="list-style-type: none"> ● สร้างกลุ่มส่วนตัว ● แลกเปลี่ยนความคิดเห็น 	<table border="1" style="width: 100%; text-align: center;"> <tr> <td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td><td>5</td> </tr> <tr> <td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td><td>5</td> </tr> </table>					1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1	2	3	4	5											
1	2	3	4	5											

ภาพ 6 ผลด้านบวกจากการเข้าร่วมในสังคมไฮไฟว์/เฟซบุ๊ก

ซึ่งสามารถให้ค่าคะแนนผลด้านบวกจากการเข้าร่วมในสังคมในชุมชนออนไลน์ไฮไฟว์และเฟซบุ๊กของนักศึกษาของนักศึกษา ดังต่อไปนี้

ผลด้านบวกจากการเข้าร่วม	คะแนน
น้อยที่สุด	1
น้อย	2
ปานกลาง	3
มาก	4
มากที่สุด	5

2. ผลการเข้าร่วมในสังคมในชุมชนออนไลน์ไฮไฟว์และเฟซบุ๊กของนักศึกษาด้านลบ ทั้งระดับบุคคล ระดับชุมชน และระดับสังคม ลักษณะของข้อคำถามจะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) และมาตรวัดประมาณค่า (rating scale) โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 2.1 ระดับบุคคล เช่น การใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม การบริหารเวลาไม่ถูกต้อง
- 2.2 ระดับชุมชน เช่น การยึดติดโลกเสมือนจริง การรุกร้าสิทธิหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลผู้อื่น
- 2.3 ระดับสังคม เช่น มีการปกปิดข้อมูล และบิดเบือนความจริงในการนำเสนอ มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารเพียงด้านเดียว ข้อมูลที่นำเสนอขาดความถูกต้องและยึดมั่นในความดี

ผลด้านลบจากการเข้าร่วมในสังคมไฮไฟว์/เฟซบุ๊ก	ระดับอิทธิพล				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1.ระดับบุคคล <ul style="list-style-type: none"> ● การใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม ● การบริหารเวลาไม่ถูกต้อง 	1	2	3	4	5
2. ระดับชุมชน <ul style="list-style-type: none"> ● การยึดติดโลกเสมือนจริง ● การรุกร้าสิทธิหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลผู้อื่น 	1	2	3	4	5
3. ระดับสังคม <ul style="list-style-type: none"> ● การปกปิดข้อมูล และบิดเบือนความจริงในการนำเสนอ ● การนำเสนอข้อมูลข่าวสารเพียงด้านเดียว 	1	2	3	4	5

ภาพ 7 ผลด้านลบจากการเข้าร่วมในสังคมไฮไฟว์/เฟซบุ๊ก

ซึ่งสามารถให้ค่าคะแนนผลด้านลบจากการเข้าร่วมในสังคมในชุมชนออนไลน์ ไฮไฟว์และเฟซบุ๊กของนักศึกษาของนักศึกษา ดังต่อไปนี้

ผลด้านลบจากการเข้าร่วม	คะแนน
น้อยที่สุด	1
น้อย	2
ปานกลาง	3
มาก	4
มากที่สุด	5

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะในการเข้าร่วมสังคมในชุมชนออนไลน์ ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิด

การทดสอบเครื่องมือ

เพื่อให้แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้สามารถวัดสิ่งที่ต้องการจะศึกษาได้อย่างแม่นยำ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเครื่องมือดังนี้

1. การทดสอบความเที่ยงตรง (validity) โดยสร้างแบบสอบถามแล้วนำไปปรึกษากิจกรรมที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญทางด้านระเบียบวิธีวิจัย เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของคำถามและการครอบคลุมในทุกประเด็นของวัตถุประสงค์ ทั้งในส่วนของ โครงสร้างเนื้อหา และภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม

2. การทดสอบความเชื่อถือได้ (reliability) โดยวิธีการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try-out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริงอย่างจำนวน 30 คน จากนั้นนำมาทดสอบทางสถิติ เพื่อทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบรอก ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ซึ่งได้ค่าระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94

3. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบแก้ไขแล้วจึงจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการ

1. ผู้วิจัยได้เขียนคำร้องเพื่อขออนุญาตจากประธานกรรมการบริหารหลักสูตรสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ในเรื่องการขอจัดทำหนังสือราชการเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล และกรอกแบบสอบถามในการทำปัญหาพิเศษจากมหาวิทยาลัยต่างๆ แล้วส่งให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้ออกหนังสือ
2. ผู้วิจัยนำส่งหนังสือขอความร่วมมือตอบแบบสอบถามพร้อมแบบสอบถามให้แก่ มหาวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยตรง และดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองพร้อมผู้ช่วยนักวิจัยที่ได้ผ่านการอบรมให้คำแนะนำในการเก็บข้อมูลแล้ว จำนวน 1 คน
3. เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มเฉพาะเจาะจงที่ระบุสาขาวิชา ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการค้นหารายชื่อนักศึกษาในแต่ละสถาบัน และกำหนดเลขที่ของนักศึกษาที่ทำการเก็บตัวอย่างไว้ก่อน เพื่อความรวดเร็วในการเก็บข้อมูล จากนั้นได้ขอเก็บข้อมูลจากนักศึกษากลุ่มตัวอย่างในช่วงเวลาว่างจนครบตามจำนวน

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาถอดรหัส และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติดังนี้ คือ

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา(descriptive analysis) โดยใช้ค่าความถี่ และร้อยละเพื่อแสดงสถิติของข้อมูล

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมสื่อสารเพื่อสร้างเครือข่ายทางสังคมในชุมชนออนไลน์ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ ใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive analysis) โดยใช้ค่าความถี่ และร้อยละเพื่อแสดงสถิติของข้อมูล

ตอนที่ 3 ปัจจัยในการสร้างสังคมในชุมชนออนไลน์ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ ใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive analysis) โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การพิจารณาคะแนนเฉลี่ยเพื่อดูปัจจัยในการสร้างสังคมในชุมชนออนไลน์ของนักศึกษาแบ่งคะแนนดังนี้ (วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์, 2554 : สัมภาษณ์)

คะแนนเฉลี่ย 1.00 -1.49 มีผลในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.50 -2.49 มีผลในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 2.50 -3.00 มีผลในระดับมาก

ตอนที่ 4 ผลจากการเข้าร่วมสังคมในชุมชนออนไลน์ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งผลทางด้านบวกและด้านลบ ใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive analysis) โดยการเปรียบเทียบผลก่อนและหลังเข้าร่วมสังคมในชุมชนออนไลน์ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การพิจารณาคะแนนเฉลี่ยเพื่อดูผลด้านบวกและด้านลบในการเข้าร่วมสังคมในชุมชนออนไลน์ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ถือตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (วิทยาดำรงเกียรติศักดิ์, 2554 : สัมภาษณ์)

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 มีผลในระดับน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 มีผลในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 มีผลในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 มีผลในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 มีผลในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะในการเข้าร่วมสังคมในชุมชนออนไลน์ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ ใช้วิธีการจัดหมวดหมู่และนำเสนอโดยการพรรณนา (descriptive analysis)